

BOUSÍNSKÝ PLÁTEK

SLOVO STAROSTKY

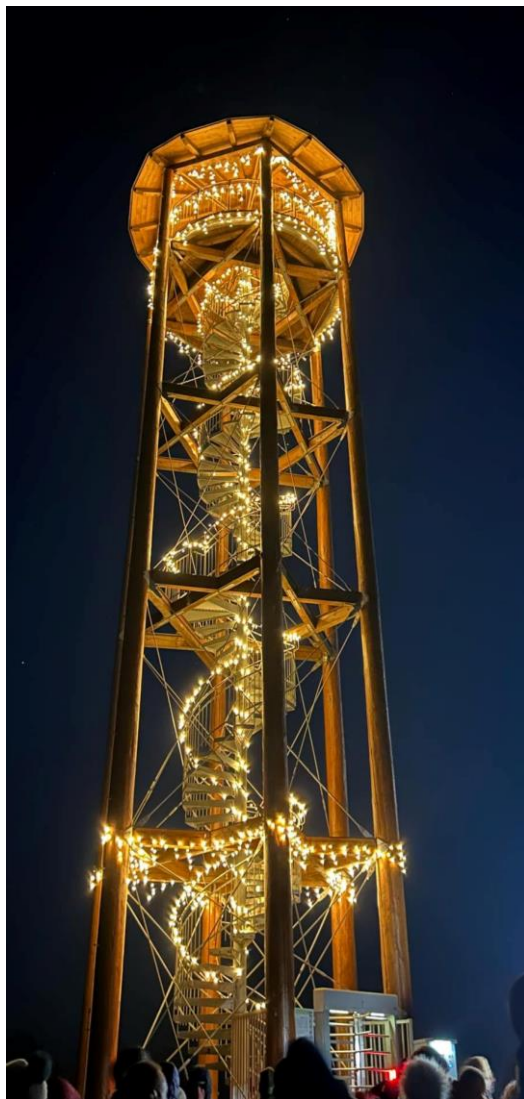
Vážené čtenářky a čtenáři, milí sousedé,

rok se chýlí ke svému konci a my se opět nacházíme v období, které je snad tím nejkrásnějším v roce. Vánoce – čas rodinných setkání, tradic a klidu, kdy si můžeme odpočinout od každodenního shonu a zamyslet se nad tím, co je pro nás skutečně důležité.

Každý z nás má své sny, radosti i těžkosti, ale společně tvoříme větší celek, ve kterém na sebe můžeme spoléhat. Ať už jde o pomoc při nečekaných událostech, organizaci společenských akcí nebo třeba jen o prosté popovídání s někým, kdo potřebuje povzbudit. Naše komunita ukazuje, že i v malých věcech se skrývá velká síla.

Život na malé obci má své specifické kouzlo. Známe se jménem, zdravíme se na ulici, jsme si blíž. To, že se navzájem známe, vytváří zvláštní pocit bezpečí a blízkosti, který je pro život na venkově tolik typický. Každodenní setkávání na ulici, v obchodě nebo při obecních událostech nám připomíná, že nejsme jen jednotlivci, ale součást něčeho většího. Tato blízkost nám však zároveň připomíná, že naše slova a činy mají větší dosah. Mohou posílit vzájemné vztahy, ale také nechtěně ublížit.

Foto: Barbora Minxová

Právě to nás také zavazuje, abychom k sobě přistupovali s respektem, tolerancí a ochotou naslouchat. Společný život v obci je jako mozaika – každý přispívá svým jedinečným dílkem. Aby byla mozaika celistvá a krásná, je potřeba přijmout rozmanitost, pochopit pohledy ostatních a být ochotní hledat společná řešení. Nikdo z nás není dokonalý, ale právě otevřená komunikace a vzájemná úcta mohou pomoci překlenout rozdíly a posílit naši soudržnost.

Život v naší obci je darem, který si sami každý den utváříme. Tím, jak spolu jednáme, jak si pomáháme, jak jsme ochotni se učit jeden od druhého, můžeme vytvořit prostředí, kde se každý bude cítit doma.

Vánoční období nám připomíná důležitost důvěry a otevřené komunikace. Možná je právě teď ta pravá chvíle zamyslet se nad tím, jak můžeme přispět k tomu, aby naše obec byla ještě lepším místem pro život. Místem, kde se každý cítí vítán a kde problémy řešíme společně, s porozuměním.

Přeji Vám, abyste si vánoční svátky užili v kruhu svých blízkých, obklopeni pohodou a láskou. Do nového roku 2025 Vám přeji pevné zdraví, radost, spokojenost a úspěchy, ať už se pustíte do čehokoli. Ať je to rok, který nám všem přinese nové příležitosti, ale také upevní to, co už máme, naši soudržnost a vzájemnou úctu.

Děkuji Vám za Vaši důvěru, spolupráci a zapojení do života naší obce. Společně dokážeme velké věci.

S úctou a přáním krásných svátků

Vaše starostka Monika Tmé

Posezení u cimbálu

Listopadové odpoledne nám zpříjemnilo posezení u cimbálu se souborem Kalečnick. Přátelské popovídání, zpívání, tanec a košť vína provázeli opravdu moc hezkou vydařenou akcí. Budeme se těšit v příštím roce, a to 22. listopadu 2025, že se opět setkáme.

Text a foto: Dana Minxová

Úspěšný šestnáctý bousínský jarmark

Na letošní jarmark přišlo více než 600 lidí, což jsme vůbec nečekali, hodně návštěvníků jelo současně i na výlet, na krásně rozsvícenou rozhlednu Kopaninku. Od našich návštěvníků jsme dostali dokonce i děkovné zprávy, že se jim u nás líbilo, že byl jarmark úžasný, sálala tam předvánoční atmosféra, úžasní a ochotní lidé všude a super bramboráky. Moc nás tyto pochvalné reakce potěšily, je to velká odměna za práci a čas, který všichni jarmarku věnují. Moc děkujeme všem, kteří se do této akce zapojují, vážíme si toho.

Text a foto: Dana Minxová

Obcí chodil Mikuláš

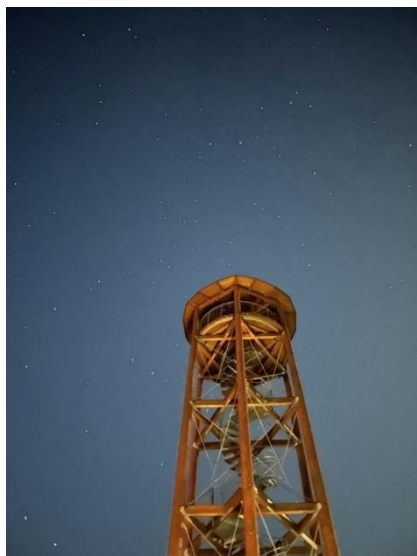
Svatý Mikuláš s andělem a čerty obdarovávali hodné děti, zlobivé nemáme, proto odešli s prázdnou.

Text: Dana Minxová

Foto: Miroslav Kala

Rozhledna Kopaninka rozsvítla náš kraj

Velice děkujeme novým majitelům Chaty Lada, za úžasný nápad rozsvítit ve vánočním čase rozhlednu a za uspořádání slavnostního rozsvícení. Je hezké, když někdo něco udělá pro ostatní, zkrášlí naši krajinu, věnuje svůj čas, nápad, práci a finance do radosti pro druhé. A to neumí každý.

Krásný nápad byl ovšem odměněn. Odpadky, neukáznění návštěvníci a nepochopitelně rozježděné a rozryté okolí rozhledny jízdou autem. Koho tohle těší? Je to smutné a ještě smutnější je pohled na dílo, které mělo být pro potěšení všech.

Rozhledna se rozsvítla na Štědrý den a poté někdo opět okolí rozjezdil. Proto se už ani na Silvestra nerozsvítí.

Text: Dana Minxová Foto: Chata Lada

Poznejte, jak se slaví Nový rok ve světě

Jiný kraj, jiný mrav. A u novoročních oslav to platí dvojnásob. Od házení talířů před prahem, po noční procházku s kufrem. Představujeme zajímavé rituály a tradice na Silvestra z deseti zemí světa. Španělsko: tucet hroznů s půlnocí

Ve Španělsku je zvykem sníst přesně o půlnoci 12 kuliček hroznů. Vždy jednu při každém úderu zvonu, který také představuje jeden měsíc štěstí v nadcházejícím roce. Tento zvyk s názvem *las doce uvas de la suerte* neboli dvanáct šťastných hroznů má kořeny v roce 1909, kdy vinaři z Alicante rozdávali hrozny, aby zvýšili spotřebu své produkce.

Skotsko: blondáci nejsou vítáni

Ve Skotsku se oslavám nového roku říká „Hogmanay“. Jejich tradice sahá až do vikingských dob, kdy se v zimním slunovratu konaly divoké oslavy na počest návratu světla. Dnes je hlavní událostí velkolepý průvod s pochodněmi v Edinburghu. Součástí těchto oslav je i tradice s názvem „first-footing“. Při ní jde o to, aby první člověk, který po půlnoci vstoupí do domu, přinesl štěstí pro nadcházející rok. Aby se tak stalo, musí to být tmavovlasý muž, který s sebou ideálně přináší dárky jako uhlí, whisky nebo tmavý chléb. Ty totiž symbolizují teplo, pohostinnost a dostatek.

Dánsko: házení talířů

Třískání s talíři je ve většině případů známka toho, že konverzace nedopadla příliš dobře. Ne však v Dánsku, kde je novoročním zvykem rozbít talíře před domy přátel a rodiny. Tradice říká, že čím více rozbitého nádobí se vám nashromáždí u vstupních dveří, tím lépe se budete mít.

Dánové také doslova skáčou do nového roku. Když se blíží půlnoc, postaví se na židle nebo pohovky a s úderem Nového roku seskočí dolů. Když na to někdo zapomene, má mu to přinést smůlu v nadcházejícím roce.

Brazílie: oběti bohyni moří

Brazilci slaví Nový rok oděni do bílého oblečení. Bílá barva symbolizuje čistotu, mír a obnovu. I proto si Brazilci nepřejí jen „šťastný nový rok“, ale říkají: „nový rok, nový život“. Na pobřeží zase do vody házejí bílé květiny nebo posílají v košících malé drobnosti typu náhrdelníků či hřebenů jako dar bohyni moří Yemanji. Další tradicí je skákat o půlnoci přes sedm vln a při každém skoku si něco přát. Oslavy v Brazílii ale zahrnují i velkolepé ohňostroje a hudební festivaly, na nichž se tančí samba až do rána.

Thajsko: velká vodní bitva

Thajci neslaví Nový rok 1. ledna, ale 13. dubna během festivalu Songkran. Hlavním symbolem tohoto národního svátku je voda, která je považována za očištný element. Lidé se navzájem polévají vodou, což symbolizuje smývání hříchů a smůly z předchozího roku a příslib nových začátků. Po ulicích procházejí lidé s vodními pistolemi, kyblíky vody i hadicemi a proměňují celé město v obrovskou vodní bitvu.

Kromě toho se během Songkranu konají tradiční rituály, kdy Thajci navštěvují chrámy, kde vodou omývají sochy Buddha jako projev úcty a požehnání.

Japonsko: 108 úderů zvonu

V Japonsku jsou novoroční oslavy známé jako Shōgatsu a patří k nejdůležitějším svátkům v zemi. Oslavy začínají na konci prosince a vrcholí na Nový rok, kdy lidé navštěvují chrámy a svatyně, aby se modlili za štěstí v nadcházejícím roce. Tradiční zvyk zahrnuje zvonění na chrámové zvony, a to celkem 108krát. Podle buddhistické tradice se jedná o očištění od 108 pozemských hříchů. Rodiny také uklízejí své domovy, aby byl Nový rok čistým začátkem.

Typickým novoročním pokrmem je osechi ryōri, což jsou pečlivě připravené a naaranžované pokrmy s různými symbolickými významy, které přinášejí štěstí a zdraví.

Kolumbie: procházka s prázdným kufrem

V Kolumbii si stejně jako ve Španělsku dopřávají 12 hroznů s úderem půlnoci. Na sobě při tom mají ještě žluté spodní prádlo, které má přinést štěstí, lásku a bohatství do nového roku. V kapse nebo přímo v ruce mají Kolumbijci také peníze. A každý, kdo plánuje cestovat, popadne o půlnoci prázdný kufr a obejde s ním dům. Na stůl se zde také pokládá svazek pšenice.

Estonsko: den jedlíků

Novoroční oslavy známé jako Uus Aasta jsou v Estonsku příležitostí pro rodinná setkání, bohaté hostiny a tradiční zvyky, které mají přinést štěstí a hojnost.

Estonci věří, že na Nový rok je důležité konzumovat sedm, devět nebo dvanáct chodů, protože tato čísla jsou považována za magická a mají symbolizovat dostatek jídla a prosperity po celý následující rok. Tradiční pokrmy zahrnují pečené vepřové maso, zelí a různé druhy bramborových jídel. Důležitým novoročním rituálem je také návštěva věstců nebo astrologů, kteří předpovídají, co nový rok přinese.

Island: oheň a satira

Jedním z vrcholů islandského Silvestra je zapalování velkých venkovních ohňů, známých jako „brenna“. Mají symbolizovat odchod starého roku a příchod nového začátku. Zajímavostí je, že mnoho Islandců během večera sleduje tradiční satirickou

televizní show s názvem Áramótaskaupið, která shrnuje a paroduje hlavní události uplynulého roku. Tyto oslavy, plné ohňů a humoru, odrážejí islandskou schopnost spojit moderní zábavu s prastarými tradicemi.

Argentina: pálení dokumentů a fotek

V Argentině díky letnímu počasí lidé často slaví venku, na terasách a zahradách, kde pořádají velké grilování neboli asado. Oblíbeným tamějším zvykem je také pálit staré fotografie, dokumenty nebo figuríny, které symbolizují špatné vzpomínky.

Zdroj: Michaela Hofmanová, <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/magazin-zivotni-styl-novy-rok-oslavy-zahranici-262577>

GRATULACE

SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVILI
PANÍ MAGDA PERNICOVÁ
PAN JINDŘICH BRIX

OSLAVENCŮM PŘEJEME HODNĚ ZDRAVÍ A POHODY

**ROZLOUČILI JSME SE
S NAŠÍM SPOLUOBČANEM
PANEM FRANTIŠKEM LACHMANEM**

UPŘÍMNOU SOUSTRAST

SDH Bousín

Výroční zpráva sboru

Shrnutí celoroční činnosti:

Činnost sboru byla velice pestrá, dovolím si připomenout jen některé akce. V lednu proběhl tradiční hasičský ples, na konci ledna jsme vyrazili na lyžák na Dolní Moravu. Měli jsme štěstí na počasí, bylo hezky a dostatek sněhu potěšil lyžaře i nelyžaře.

23. března jsme s místní knihovnou pořádali Noc s Andersenem, tématem noci byla Andersenova díla, den vody a Mezinárodní den mimů. Toto téma bylo všem nocležníkům krásně představené Kateřinou z místního Spolku Rajka. V dubnu vyrazily děti na Zlatou vařečku do Drahan.

27. dubna byla postavena májka a k naší radosti vydržela stát celý měsíc. Odolala pokusu o pokácení a mohli jsme si ji konečně zase sami na konci měsíce pokácet.

25. května začaly závody Okresní dětské ligy Prostějovska. Prvním závodem byla Hrochovská stodňa. Na tomto závodě se opožděně vyhlášoval nejlepší závod pořádaný v Okresní dětské lize za sezónu 2023. V hodnocení ostatních sborů jsme byli vyhlášeni tím nejlepším a nejlépe uspořádaným závodem roku. A to je obrovským úspěchem a oceněním.

Našim dvěma družstvům se na prvních závodech které provázela parádní průtrž mračen dařilo velice dobře. Malí odjížděli se zlatem a dorost se stříbrem. A protože se říká, že první vyhrání z kapsy vyhání, tak jsme jen tiše doufali, že to nebyla jen náhoda a že se bude dařit i celý rok. A ono rčení se ukázalo nepravdivým, protože se opravdu hodně dařilo.

V červnu jsme pomáhali a zajišťovali občerstvení na druhém ročníku závodu Cannicross a účastnili se soutěže Vesnice roku, kde sestra Nikol Minxová prezentovala práci našeho sboru.

Při velké červnové bouři se vyvrátila jedna z lip z naší aleje na návsi. Do odklizení se zapojili místní hasiči a občané, hasiči z Drahan a dobrovolníci ze sousedních obcí.

Dvacátého července proběhl pivní festival, který se vydařil jako každý rok na jedničku. V hezkém slunečném počasí s příjemnou teplotou se dobře soutěžilo, házelo se sudem, nejzdatnější pivaři pili tuplák, soutěžilo se také v oblíbené pivní štafetě. Děti pily limonády na čas a házely malým dřevěným soudkem. Každý si našel jistě to svoje oblíbené i v občerstvení a ve výběru piv nebo v míchaných nápojích a výborné kávě. Dětský blok se soutěžemi a mrozem Gustavem byl pro děti připravený celé odpoledne.

Na konci srpna jsme vyrazili do Nivy na Okrskové závody. Konečně svoje dresy provětrali i muži a nevedli si vůbec špatně. S časem 17:92 získali 3.místo. Sedmého září jsme pořádali naši Bósinskou zatačku. Na naše závody přijelo 18 družstev mladších žáků, 16 družstev starších žáků, 15 družstev dorostu a 5 přípravek. Celkem tedy 54 družstev. Větrné počasí potrápilo nejen soutěžní družstva, ale hlavně promáčené rozhodčí na terčích. Tradiční langoše nesměly chybět, dlouhá neslábnoucí fronta svědčila o jejich oblíbenosti.

V listopadu si družstvo žen jelo pro svá ocenění do Nivy na vyhlášení Velké ceny Prostějovska a do Ostrova u Macochy na vyhlášení Velké ceny Blanenska.

Okresní dětská liga Prostějovska vyhlášovala výsledky v kině Metro v Prostějově. Kde se mimo oceňování soutěžních družstev vyhlášoval i nejlepší závod za rok 2024. Jakým překvapením bylo, když jsme se stali obhájci vítězného závodu z loňského roku. Potěšilo nás to moc. Nebudeme asi lhát, když řekneme, že jsme doufali, že to vyjde znovu. Celkem máme za nejlepší závod ocenění tři, a to z roku 2019, 2023 a 2024. A pokud jsme v ostatních ročnících nevyhráli, tak jsme se vždy umístili mezi prvními třemi příčkami.

Naše závodní sezóna byla zakončena jak jinak než Srandamačem, jako každý rok se utkaly proti sobě smíšená družstva dětí, rodičů, kamarádů, babiček a dědečků, hezké odpoledne jsme si užili, někteří se radovali z úspěchů a své šikovnosti, kterou ani nečekali, jiní zjistili, že doběhnout k terčům bez zranění není žádná sranda.

Na konci roku, jsme postavili a ozdobili obecní vánoční stromeček a uspořádali šestnáctý ročník Vánočního jarmarku. Letošní jarmark byl jeden z nejúspěšnějších.

Návštěvníci, kterých bylo více než šest set, nešetřili chválou a obdivem, psali děkovné zprávy, obdivovali naši přípravu, děkovali za atmosféru a jak jinak, chválili hlavně naše bramboráky. Také se v obci objevil Mikuláš se svojí družinou a hodné a šikovné děti obdaroval sladkostmi.

Výroční valná hromada SDH Bousín

Výroční zpráva mládeže

Za letošní nečekaně úspěšnou sezónu si všichni zaslouží velkou pochvalu. Chválíme přístup k hasičskému sportu, výbornou docházku na tréninky a z toho plynoucí hezké výsledky, které nás těšily v celé sezóně.

Na začátku letošního roku jsme zjistili, že už nemáme police, proto se na zeď v hasičské zbrojnici dodaly další dvě a už dneska víme, že to bylo dobře, protože tolik pohárů bychom neměli ani kam dát. První úspěchy přišly hned v dubnu a pak už to byl jeden velký závodní kolotoč a společně strávený čas po celém okrese.

V lednu byli někteří na lyžáku na Dolní Moravě. V březnu jsme se na Noci s Andersenem přenesli do světa mimů a v dubnu vyrazili na Zlatou vařečku do Drahan. Světelný (mimozemský) tým vařil svíčkovou záhadu. Druhé družstvo Bósinští kuchaři uvařili Sladkou krůtu. Obě jídla se moc povedla, krůta byla ohodnocena porotou sice na sedmém místě, ale svíčková záhada mimozemského týmu zabodovala a získala třetí místo. Branný závod doběhli starší na desátém místě a malí čtvrtí.

První závody ODL byly v Lipové. Hrochovská stodňa se nám povedla, první nervózní závody s dešťovými oblaky nad hlavou byly náročné. Družstvo mladších suverénně zvítězilo se shodným časem 13,47 na obou terčích. Oba proudaři se tak stali nejlepšími proudaři.

Družstvo mladších žáků bylo v Otinovsi na 2. místě, v Doloplazech třetí, v Kobeřicích sice jedenáctí, ale Viki se stal s časem 13,49 nejlepším proudařem. Dále byli v Plumlově třetí, v Pěňčíně třetí, na nočních závodech ve Vícově druzí, na okrskových závodech v Nivě první, v Bílovicích první, v Bosíně třetí, v Krasicích první, v Soběsukách sedmí, v Rozstání druzí.

Mladší žáci v závodech Okresní dětské ligy Prostějovska získali celkem 130 bodů z jedenácti závodů, na bedně stáli celkem 10x, na prvním místě byli 4x, na druhém 2x a na třetím 4x. Nejlepší dosažený čas 13,47.

Družstvo dorostu bylo na Hrochovské stodni stříbrné, v Otinovsi na 1. místě, v Doloplazech třetí, v Kobeřicích desátí, v Plumlově třetí, v Pěňčíně čtvrtí, na nočních závodech ve Vícově šestí, na okrskových závodech v Nivě první s parádním časem 12:11 a 11:95, v Bílovicích první, v Bosíně sedmí, v Krasicích první, v Soběsukách první, v Rozstání druzí.

Dorost v Okresní dětské lize Prostějovska nasbíral 120 bodů z jedenácti závodů. Na bedně stáli 9x. První místo 3x, druhé 2x, třetí místo 4x. Nejlepší dosažený čas 11,84.

Výroční zpráva družstva žen

Sportovní družstvo žen se v letošním roce účastnilo všech závodů zařazených do Velké ceny Prostějovska v požárním útoku, kterých bylo celkem osm. Dále se zúčastnily některých závodů v rámci Olomoucké noční ligy a také závodů zařazených do Velké ceny Blanenska. Po loňské, ne zrovna úspěšné sezóně byly naše ambice na letošní sezónu docela velké. Věřily jsme si hlavně na závody v rámci Velké ceny Prostějovska, kterou jsme rozběhly opravdu dobře už na prvním kole ve Vrchoslavicích, kde jsme se umístily na 2. místě a zároveň tak získaly naši první medaili v rámci této ligy. Po tomhle úspěchu nás ale asi opustilo štěstí a přicházela jedna katastrofa za druhou a výkony nebyly podle našich představ. Kromě Bílovic, kde jsme se umístily na 3. místě, jsme se také umístily v Čelechovicích na Hané na 5.místě, v Nivě na 5. místě, v Otinovsi na 9. místě a v Pěncíně na 6. místě.

Poslední závody v Soběsukách byly bohužel zrušeny, a tak jsme nemohly zabojevat o lepší umístění a skončily jsme na celkovém 5. místě.

Abychom získaly více zkušeností, vydaly jsme se k našim přátelům do Senetářova na Velkou cenu Blanenska, kde jsme si chtěly trochu napravit reputaci z loňského roku a ukázat, že něco přece jen umíme. No a věřte nebo ne, ono to vyšlo a my si domů odvezly druhé místo. Díky tomuto úspěchu jsme se rozhodly odjet v rámci této ligy co nejvíce a zkusit štěstí tady. Nemožné se stalo skutečností, štěstí se obrátilo zpátky na naši stranu a z našich výsledků jsme měly opravdu radost.

V Rudici jsme se umístily na 2. místě, v Paměticích na 2. místě, v Bořitově na 3. místě, v Černovicích na 5 místě, ve Žďáru na 4. místě, v Kotvrdovicích na 4. místě, v Lysicích na 5. místě a v Ostrově u Macochy na 8 místě. Celkově jsme se tedy na Velké ceně Blanenska umístily na 3. místě. Radost byla velká a oslava třetího místa trvala až do rána.

Za těmito úspěchy ale stojí především náš tréna Jarek, který většinu z nás provází už 10 let naší hasičskou cestou, a za to mu patří největší dík. Ale on to ví.

Dále také děkujeme všem, kteří nás celou sezónu podporují, starají se o nás a poskytují nám zázemí. Děkujeme i klukům z Čelechovic, kteří nám v letošní sezóně několikrát vytrhli trn z paty a vždycky nám pomohli.

Letošní sezóna žen i naší mládeže patří k těm nejúspěšnějším. A na to, co nás ještě čeká se těšíme už teď.

**SDH BOUSÍN VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
TRADIČNÍ HASIČSKÝ PLES
18. 1. 2025 V KULTURNÍM DOMĚ V BOUSÍNĚ**

Družstvo mladých hasičů

Družstvo dorostu

Ocenění za nejlepší závod sezóny

Poháry letošní sezóny

Družstvo žen na vyhlášení VCB

Ocenění Miroslavu Žvátorovi za 50. roků ve sboru.

Text a foto: Jaroslav Minx

Vzpomínka a poděkování bratru Františku Lachmanovi, za jeho celoživotní činnost, pomoc, ochotu a práci ve sboru, ve kterém byl členem 53. roků.

Čest jeho památce.

Nová publikace o Bousínu a Repechách

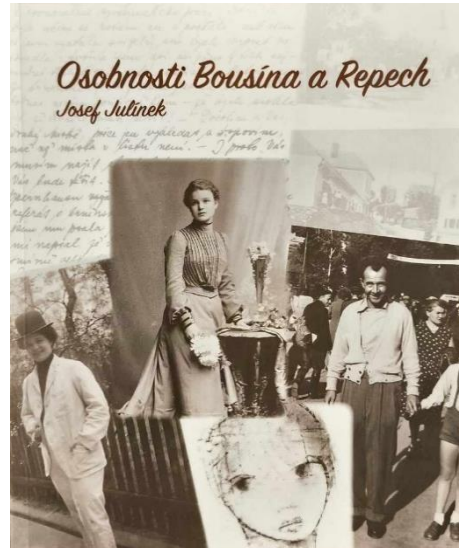
Spolek pro Bousín a Repechy vydává v závěru letošního roku knížku *Osobnosti Bousína a Repech* autora Josefa Julínka. Jedná se o další titul k dosud publikovaným studiím o historii, školství, nářečí, místních pověstech a vlastivědě Bousína a Repech. Knižka obsahuje životopisné příběhy dvou místních rodáků.

První je Anna Dočkalová narozená v roce 1886 v Bousíně. Proslavila se jako sólistka opery Deutsches Opernhaus v Berlíně, operní pěvkyně, absolventka Sternovy konzervatoře v Berlíně, členka opery Národního divadla v Brně, dirigentka pěveckého spolku Vlastimila v Prostějově, sbormistryně a lektorka hudební výchovy na Komenského univerzitě v Bratislavě a profesorka Reálného gymnázia v Praze.

Druhou osobností je Bohumil Sláma narozen v roce 1913 v Repechách. Jedenáct roků pracoval u firmy Baťa ve Zlíně v oddělení aranžérství. Od roku 1940 se etabloval v obchodě se sklem, porcelánem a keramikou v Brně. Jeho trvalým zájmem bylo malování. Absolvoval výtvarné školy ve Zlíně a v Brně a dále studoval malbu v soukromých ateliérech významných brněnských výtvarníků.

Knižku je možné zakoupit v obchůdku v Bousíně.

Text: Josef Julínek

Překvapení ze Švédska

V létě procházela děvčata, skautky ze Švédska, přes Repechy. Byla to skromná a odvážná děvčata, která se zastavila u Šrámků a jak slíbily, tak i udělaly. Pohled ve schránce na sebe nenechal dlouho čekat. Udělal velkou radost a dojal až k slzám.
Text a foto: Emília Šrámková

Marie Ženatová - Můj první dětský výlet

Maličká a miloučká vesnička na Drahanské vrchovině schovaná v malebném údolí - to jsou Repechy u Protivanova. A já se s ní seznámila už v nejútlejším dětství, a to tím nejzajímavějším způsobem.

Když byl můj tatínek svobodný, vždy zapřahal do lehkého vozu jen kravičky. Když se později přiznal na větší hospodářství, tak už jezdil s koňským potahem - bohužel, nemám fotografii.

Moji rodiče měli dost polí a některé až u Repech. Několikrát za rok tam jeli a já hlavně, když se políčko většinou s obilím sklízelo. Tatínek zapřáhl koně do lehkého vozíku, já si sedla k rodičům, vezli jsme samozřejmě kosu, povřísla a železnou hrabici. Cesta byla dost dlouhá, jezdili jsme prašnými polními cestami, ale mně v mém věku pěti let tento výlet v roce 1951 připadal asi tak, jako když dnes dítě jede do Itálie. Já prostě byla nadšená tou dálkou, novým prostředím a okolím.

Tatínek políčko nejdříve ručně posekal a my s maminkou hledaly ostružiny a trhaly je do konvičky. V poledne byl studený oběd. V teplém dni se už odpoledne dělaly snopy, já prostírala povřísla ze slámy, postavily se mandele a k večeru jsme odjízďeli zpět k domovu.

Doma se zadívala maminka na tatínka a říká svým typickým horáckým nářečím: "Prosim tě, to budeme pořád jezdit k tem Repechům na pole, deť tam ztrávime tolik časo a úroda dohromade néni žádná. To bes měl s nekém z Repech vevekslovat za něco jinyho...!"

A tatínek měl štěstí, potkal se v neděli po kostele s jedním hospodářem z Repech a ptal se ho, jestli by nechtěl ten kousíček pole u své vesničky obdělávat. "No, ale co za to?"

Tatínkovi se zrodila v hlavě výhodná myšlenka: "Poslóché, me máme jenom pole a loka, te máš velkó zahrado. Co kdebés sis to pole ož sklodil a me besme si na podzem k tobě na zahrado přejele pro nejaky kadrátke a jablíčka?"

A co myslíte, že ti dva hospodáři udělali? Samozřejmě si pláclí. Pochopitelně v té době nikdo z nich neměl telefon, ale podle počasí se dalo předvídat, že už by mohly být kadrátky a jablíčka zralé.

Takže zase tatínek zapřáhl koně do vozíku na gumových kolech, zase jsem sedla já s maminkou a spoustou pytlů. Jeli jsme znovu prašnou polní cestou zachumlané do vlňáčků, už bylo chladno - v té době ještě zde v této oblasti platilo: "V země zema, v litě chladno."

Přijedem k hospodáři na horním konci Repech, zvonek v té době nikdo neměl a tak jsme přišli až do kuchyně.

"Tak sósede, me sme si přejele pro to ovoce."

"Pojďte hned na homno a natřeste si kadrátek sami."

Tatínek vzal pytle, pod strom se roztáhla celta a už se třáslo. Tolik modrého ovoce jsem v té době ještě neviděla. Kadrátky padaly a padaly i mně na hlavu, bylo jich všuce plno. Po pilném sběru jsme nasbírali koše a koše kadrátek i pytle jablíček.

A maminka jásala: "To bode trnek, to bode trnek, to bodó alespoň tře velky velivany kotle trnek."

Tatínek se na to modro jen díval, možná si myslel něco jiného, ale ve věci vaření byla maminka generál a nedalo se odporovat. Skutečně nevím, zda se už v té době páčila slivovice, u nás určitě ne, protože jsme kadrátky nikdy neměli. Večer jsme odjížděli z Repech s plně naloženým vozem ovoce. A byla to krásná cesta večerní krajinou, kde jsme jeli sami - osobní auto u nás v té době nikdo neměl. Takže pro mne Repechy znamenaly první větší poznání světa, byl to pro mne obdivuhodný výlet.

A co bylo nejzvláštnější? Já jsem poprvé v životě jedla kadrátky a nesmírně mi chutnaly. A co teprve "kadrátkové", tedy spisovně švestkové knedlíky, nebo veliké koláče s tvarohem, trnkami a posýpátkem!

Tuto svoji vzpomínku píši v době, kdy stále ještě musím trávit trochu víc času v tělesném klidu po náročné operaci, téměř nemohu pracovat na zahrádce. A tak jsem si včera večer prošla několik ulic v našem městě a skutečně vidím, že vlastně téměř

nikde není ani kousek volného místa, všude, ale úplně všude jsou jen a jen zaparkovaná auta.

A snad právě proto se mi ten můj dřívější nejobyčejnější, ale pro mne úplně fantastický a zdravý svět dětství bez aut a vymožeností veškeré digitální techniky zdá daleko, daleko jednodušší, bezpečnější, svobodnější i klidnější než ten dnešní.

Tatínek s kravičkami v roce 1944. FOTO: Z osobního archivu Marie Ženatové

Zdroj: I60.CZ, 2024. Můj první dětský výlet [online]. [cit. 2024-12-27]. Dostupné z: <https://www.i60.cz>

**MIKROREGION PROTIVANOVSKO VÁS SRDEČNĚ
ZVE NA 2. REPREZENTAČNÍ PLES
22. 2. 2025 V KULTURNÍM DOMĚ V NIVĚ**

Svoz komunálního odpadu v roce 2025

27. 1.	24. 2.	24. 3.	21. 4.	19.5.	16. 6.
14. 7.	11. 8.	8. 9.	6. 10.	3. 11.	1. a 29. 12.